

Fapt divers

Ion Minulescu

Azi-noapte...
Femeia care mă iubea -
O mică poemă-n proză din opera mea -
Mi-a-ncuiat odaia unde noapți de-a rândul
Amândoi dormisem
Și păcătuiseam,
După cum ne bătea gândul,
Nervii
Și literatura,
Când cu ochii,
Când cu gura,
Cînd cu trupul nesătul
De orgia bizantină din Stambul
Și de tot ce ne-ntregea
În odaia-n care ea,
Profitind de faima mea,
Mă iubea fără perdea
Cu același "va urma",
Îngrădit în ghilimele,
Ca să stăm pe veci închiși în ele...

Dar azi-noapte gluma unui tipograf
Mica mea poemă-n proză
Mi-a făcut-o... praf!...
Și...pe "banca verde unde doarme ploaia",
Ca-ntr-o poezie de Henri Bataille,
Mi-am culcat azi-noapte pentru prima oară
Vechiul guturai
Și surpriza nouă
C-aș putea dormi și-afară,
Chiar când plouă,
Fără să regret nimic...
Nici fresca de mozaic
Ce-i împodobește odaia -
Balamuc de voluptate
Și păcate
Perimate, -
Nici gura femeii care mă iubea
Și mă deștepta
Cu aceleași buze roșii, de lalea,
Răsărite peste noapte, printre perne,
Din sofa!...

Vai de mine!...
Vai de ea!...
Vai de manuscrisul meu neterminat,
Fără "bun de imprimat"...
Vai de buzele ei roșii,
Sărutate-n vis doar de cocoșii
Iadului -
Suspect refren,
Din Marșul funebru de Chopin...
Cut-cu-ri-gu! ding... dong... ding...
Lumânările de ceară din odaia ei se sting,
Iar pe "banca verde", unde dorm cu ploaia
Cântă cucuvaia!...